

تلغیق مدل هیدرولوژیکی HEC-HMS و داده‌های بارش ماهواره‌ای با توان تفکیک زمانی و مکانی بالا جهت شبیه‌سازی سیلاب

هاله علم‌شاهی^۱، اصغر عزیزیان^{۲*}، لوکا بروکا^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۱/۲۴ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۲/۳۰

چکیده

شبیه‌سازی سیلاب با مدل‌های هیدرولوژیکی نیازمند داده‌ی بارش ورودی مناسب می‌باشد که متناسبانه در بیشتر حوضه‌های کشور، پراکنده‌گی مناسبی از ایستگاه‌های باران‌سنگی و داده‌های آمار بلند مدت وجود ندارد. بدین منظور استفاده از داده‌های بارش ماهواره‌ای با توان تفکیک زمانی و PERSIANN-CCs مکانی بالا جهت رفع این خلاً می‌تواند مفید و سودمند باشد. پژوهش حاضر با هدف بررسی کارایی داده‌های ساعتی منع بارشی HEC-HMS در حوضه آبریز اسلام به انجام رسیده است. برای ارزیابی هرچه بهتر عملکرد مدل HEC-HMS نسبت به بارش ورودی از سه سناریوی مکانی (Lumped, Thiessen, Link-Lumped) و زمانی (۱، ۳ و ۶ ساعته) مختلف استفاده بعمل آمده است. نتایج حاصل از اجرای مدل به ازای سناریوهای مذکور نشان داد که در صورت استفاده از داده‌های بارش PERSIANN-CCs برای شبیه‌سازی هیدرولوژیکی سیلاب، گام زمانی ۳ و ۶ ساعته به ویژه در سناریوی مکانی Link-Lumped منتجبه نتایج بهتری خواهد شد. به عنوان مثال، متوسط مقادیر شاخص کارایی نش- ساتکلیف (NSE) و ضریب همبستگی (CC) برای رخدادهای مورد بررسی برای موارد مذکور به ترتیب در حدود ۰/۵۸ و ۰/۷۸ (گام زمانی ۳ ساعته) و ۰/۵۶ و ۰/۷۴ (گام زمانی ۶ ساعته) می‌باشد. همچنین نتایج حاکی از آن است که چنانچه هدف برآورد صحیح دبی اوج سیلاب باشد، سناریوی مکانی دوم یعنی استفاده از پلیگون Thiessen برای محاسبه بارش متوسط در سطح حوضه در گام‌های زمانی ۱ و ۳ ساعته منجر به کمترین مقدار خطأ می‌شود (با خطای نسبی ۰/۲ تا ۷/۶ درصد) و این در حالی است که سناریوی مکانی سوم یعنی Link-Lumped از نظر توانایی لازم جهت تخمین دبی اوج برخوردار نمی‌باشد. تلفیق سناریوی مکانی اول و داده‌های بارش PERSIANN-CCs نیز بهترین گزینه برای تخمین زمان رسیدن سیلاب به حداقل مقدار خود (Tp) که از اهمیت زیادی در سامانه‌های هشدار سیلاب برخوردار است، می‌باشد. یافته‌های پژوهش حاضر می‌وید این مطلب است که در صورت عدم وجود داده‌های بارش زمینی می‌توان از داده‌های بارش ماهواره‌ای با توان تفکیک زمانی و مکانی بالا مانند PERSIANN-CCs برای شبیه‌سازی سیلاب استفاده نمود.

واژه‌های کلیدی: بارش، رواناب، سنجش از دور، سیلاب، هیدرولوژی

بارندگی نقش کلیدی را ایفا می‌کند. داده‌های بارندگی اغلب از طریق شبکه ایستگاه‌های هواشناسی در سطح دنیا بر اساس هدف آن ایستگاه در بازه‌های زمانی متفاوتی برداشت می‌شود. این ایستگاه‌ها شامل ایستگاه‌های سینوپتیک، کلیماتولوژی و باران‌سنگی بوده که تراکم شبکه ایستگاه‌ها بر اساس اقلیم و توپوگرافی منطقه تعیین می‌شود. کمبود منابع مالی و سختی دسترسی به برخی مناطق سبب شده که در برخی مناطق دنیا ایستگاه‌های موجود با تراکم کمی احداث شده باشند. این مساله به عنوان یکی از مشکلات محققان در تخمین دقیق بارش مناطق مذکور همواره مطرح بوده است. از طرفی داده‌های ایستگاه‌های باران‌سنگی در یک محدوده جغرافیایی به صورت نقطه‌ای برداشت

مقدمه

بارش به عنوان اساسی‌ترین مؤلفه اقلیمی در بسیاری از مطالعات علمی نقش مهمی را ایفا می‌کند (Shayeghi et al., 2020). در مطالعات هیدرولوژیکی، هیدرولوژیکی، هیدرولوژی و هواشناسی، داده‌های

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد گروه مهندسی آب، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)

۲- استادیار گروه علوم و مهندسی آب، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)

۳- مدیر تحقیقات، مؤسسه تحقیقات هیدرولوژی، مرکز ملی مطالعات ایتالیا، پروجیا، ایتالیا

(Email: azizian@eng.ikiu.ac.ir)   (*)- نویسنده مسئول:

شاخص RBias در حدود $13/4$ درصد از عملکرد بهتر نسبت به دیگر منابع بارشی دارد. همچنین منابع بارشی PERSIANN و CMORPH به ترتیب با دارا بودن متوسط شاخص RBias در حدود $78/1$ و 31 درصد از خطای قابل توجهی در سطح ایران برخوردار می‌باشند. مغاری و همکاران (۲۰۱۸) نیز با ارزیابی چهار منبع بارشی داده‌های UDEL، PCDR، GPCC، CRU و CRH از استفاده از سطح ایران و با این نتیجه رسیدند که تمامی منابع بارش مقدار بارش را برای مناطقی که دارای بارش سالانه بزرگتر از 600 میلی‌متر دارند، کم برآورد می‌کنند. همچنین برای مناطقی که دارای بارش سالانه کمتر از 100 میلی‌متر هستند، منابع مذکور دارای بیش برآورده زیادی هستند. طبق محاسبات این محققین منبع GPCC مناسب‌ترین پایگاه بارشی در مقیاس‌های زمانی ماهانه، فصلی و سالانه در سطح کشور می‌باشد. رحمتی و مساح بوانی (۲۰۱۹) به ارزیابی پایگاه‌های بارشی CHIRPS، TRMM-3B4RT، Era-Interim، PERSIANN و APHRODITE و PERSIANN-CDR در حوضه آبریز کارون و در گام زمانی روزانه پرداختند. یافته‌های این محققین نشان داد که اگرچه بر اساس شاخص‌های آماری همچون CC و NRMSE پایگاه‌های بارشی APHRODITE و Era-Interim در مقایسه با دیگر منابع بارشی از عملکرد بهتری برخوردار هستند، اما در تشخیص روزهای بارانی با خطای زیادی روبرو هستند و لذا استفاده از این داده‌ها جهت شبیه‌سازی رواناب می‌تواند منجر به عدم قطعیت زیادی گردد. شایقی و همکاران (۲۰۲۰) نیز به بررسی کارایی منابع بارش ماهواره‌ای در تخمین بارش و همچنین شبیه‌سازی رواناب با استفاده از مدل توزیعی VIC-3L در حوضه آبریز سفیدرود پرداختند. نتایج نشان داد که در مقیاس روزانه و ماهانه عملکرد منبع ECMWF و APHRODITE در تخمین بارش مناسب می‌باشد و این در حالی است که منبع PERSIANN-CDR تنها در مقیاس ماهانه از عملکردی مشابه با منابع مذکور برخوردار است. همچنین در شبیه‌سازی رواناب روزانه و ماهانه استفاده از منبع بارشی PERSIANN-CDR منجر به بالاترین مقدار همبستگی بین دبی مشاهداتی و شبیه‌سازی و کمترین خطا در برآورد دبی‌های اوج و حجم رواناب می‌گردد. پارسیوج و همکاران (۲۰۱۸) دو داده بارشی TRMM و PERSIANN را جهت شبیه‌سازی رواناب و سیلاب با استفاده از مدل بارش-رواناب HEC-HMS مورد مقایسه قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که در مقیاس زمانی روزانه استفاده از داده‌های TRMM نسبت به PERSIANN منجر به شبیه‌سازی بهتر رواناب می‌گردد. کوهی و همکاران (۲۰۲۰) برای واسنجی مدل بزرگ مقیاس VIC-3L در سطح حوضه سفیدرود از داده‌های رطوبت سطحی

می‌شوند که بایستی این داده‌ها به سطح تعمیم داده شود (Shayeghi et al., 2020). داده‌های بارش با توان تفکیک زمانی و مکانی بالا به عنوان ورودی کلیدی در مدل‌های هیدرولوژی و هواشناسی برای دقت پیش‌بینی مدیریت منابع آب واقعی ضروری می‌باشند. امروزه و با توجه به گسترش روزافزون تکنولوژی اطلاعات، منابع بارشی مختلف بر روی وبگاه‌های اطلاعاتی در دسترس است که ارزیابی عملکرد آنها در تخمین بارش ضروری است (Prakash et al., 2010). به طور کلی سه روش برای اندازه‌گیری مقدار بارش وجود دارد که عبارتند از: ایستگاه باران‌سنجدی، رادار هواشناسی و سنجنده‌های ماهواره‌ای که در میان آنها ایستگاه‌های باران‌سنجدی دقیق‌ترین و پرکاربردترین راه برآورده بارش هستند (Li et al., 2013). ایستگاه‌های باران‌سنجدی از نظر مکانی در بسیاری از مناطق به ویژه در کشورهای در حال توسعه مانند ایران قادر یک شبکه متراکم بوده و با توجه به نقطه‌ای بودن بارش اندازه‌گیری شده، نمی‌توانند بارش را به صورت سطحی نمایش دهند که این مساله محدودیت قابل توجهی برای استفاده از مدل‌های هیدرولوژیکی می‌باشد. برخلاف داده‌های زمینی، داده‌های بارش ماهواره‌ای و مبتنی بر تکنیک‌های سنجش از دور می‌توانند تصویر بهتری از توزیع بارش در سطح زمین نسبت به ایستگاه‌های زمینی، به ویژه در مناطقی که کمبود ایستگاه وجود دارد ارائه دهند. استفاده از داده‌های بارش ماهواره‌ای و مبتنی بر تکنیک‌های سنجش از دور با توان تفکیک زمانی و مکانی بالا از اهمیت بسیاری زیادی به ویژه در زمینه مدل‌سازی و پیش‌بینی سیلاب برخوردار می‌باشد. تاکنون، پایگاه‌های بارش ماهواره‌ای با توان تفکیک زمانی و مکانی مختلف توسعه داده شده‌است که از مهم‌ترین آنها می‌توان به منابع بارشی ماهواره TRMM با نام TMPA (Hong et al., 2012)، داده‌های رایانش ابری (Joyce et al., 2004) CMORPH و سیستم طبقه‌بندی (Huffman and Bolvin, 2013) IMERG (Hong et al., 2004) PERSIANN-CCS اشاره نمود. تاکنون مطالعات متعددی در سطح کشور و در زمینه ارزیابی منابع بارشی ماهواره‌ای به انجام رسیده است که عمدۀ آنها صرف‌آز دیدگاه تخمین مقدار بارش بوده است (Moazami et al., 2016; Katiriae-Boroujerdy, 2013; Jamli, 2015; Alavian et al., 2017; Moghari et al., 2018; Azizian and Ramezani, 2019; Shayeghi et al., 2020; Rahmati and Masahbavani, 2019) و در کمتر مطالعه‌ای به بررسی کارایی داده‌های مذکور جهت مدل‌سازی رواناب و سیلاب پرداخته شده است. به عنوان مثال، معظمی و همکاران (۲۰۱۶) به ارزیابی چهار منبع بارشی TMPA-3B42RT، 3B42V7 و CMORPH PERSIANN در سطح ایران پرداختند و به این نتیجه رسیدند که بر اساس شاخص خطای نسبی (RBias)، منبع بارشی 3B42V7 با دارا بودن متوسط

تالش و بخش اسلام قرار دارد. بخش اسلام از طرف شمال به شهرستان تالش، از جنوب به شهرستان رضوانشهر، از غرب به شهرستان خلخال و از طرف شرق به دریای خزر محدود است. این حوضه دارای مساحت و محیطی به ترتیب در حدود ۲۶۵ کیلومتر مربع و ۸۲ کیلومتر بوده و مقدار ارتفاع در آن بین ۱۳۰ تا ۳۰۱۰ متر متغیر می‌باشد. در خروجی این حوضه ایستگاه هیدرومتری خرچگیل-اسالم واقع شده است که حاوی اطلاعات ارزشمندی از میزان آبدی و سیلابهای عبوری از حوضه مذکور می‌باشد. در شکل ۱ موقعیت جغرافیایی حوضه آبریز اسلام نشان داده شده است.

داده‌های مورد استفاده در پژوهش

در این پژوهش علاوه بر داده‌های ثبت شده در محل ایستگاه‌های هواشناسی (<https://data.irimo.ir>) از داده‌های بارشی PERSIANN-CCs که جزو منابع بارشی با توان تفکیک زمانی و مکانی بالا می‌باشد، در بازه زمانی ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۶ استفاده بعمل آمده است. منبع بارشی PERSIANN-CCs دارای توان تفکیک مکانی و زمان به ترتیب معادل ۴ کیلومتر و ۱ ساعته می‌باشد. از سامانه CHRS به نشانی <https://chrsdata.eng.uci.edu> دسترسی به منبع بارشی PERSIANN-CCs می‌توان استفاده نمود. ایستگاه‌های هواشناسی واقع در محدوده مطالعاتی عبارتنداز: هشتپر، خرچگیل-اسالم، خلیان، ناوپالا و آبیاری خلخال. همچنین برای استخراج شبکه آبراهه‌ها و زیرحوضه‌های بازه مطالعاتی از DEM‌های ۳۰ متری SRTM استفاده شده است. بررسی آمار ایستگاه هیدرومتری خرچگیل-اسالم حاکی از آن است که از میان سیلاب‌های ثبت شده در این ایستگاه تنها ۸ رخداد از وضعیت مطلوبی (از نظر موجود بودن داده‌های ساعتی بارش و دبی) برخوردار بوده و برای واسنجدی و صحبت‌سنجی مدل هیدرولوژیکی HEC-HMS مناسب می‌باشند. در جدول ۱ زمان رخداد و مدت زمان تداوم هر کدام از سیلاب‌های مذکور ارائه شده است.

ساختمار مدل بارش-رواناب HEC-HMS

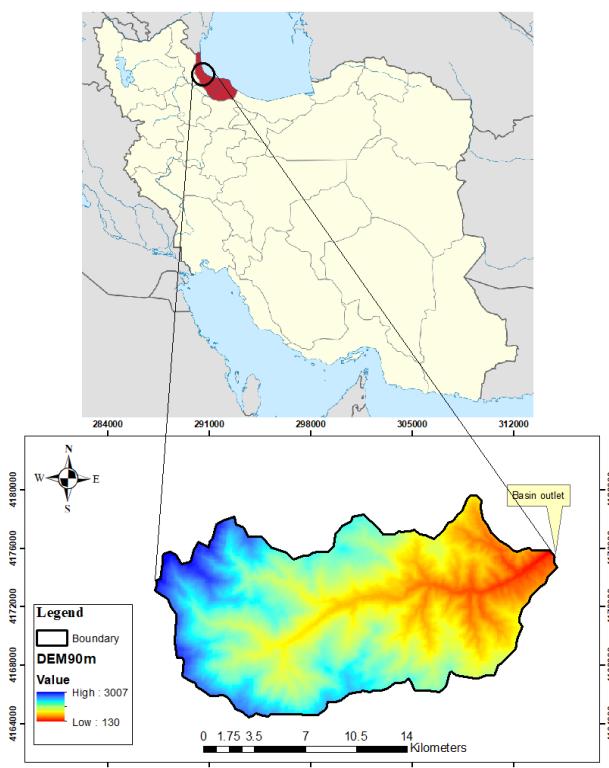
مدل بارش-رواناب HEC-HMS یکی از پرکاربردترین مدل‌های هیدرولوژیکی رخداد محور برای شبیه‌سازی هیدرولوگراف سیلاب بشمار می‌آید که توسط مرکز مهندسی هیدرولوژی ارتش ایالات متحده آمریکا توسعه داده شده است (USACE, 2017). این مدل در رده مدل‌های یکپارچه (Lumped) قرار داشته و در ابتداء تنها برای مدل‌سازی وقایع رخدادی (Event Based) مورد استفاده قرار می‌گرفته ولی در سال‌های اخیر تلاش‌هایی جهت وارد نمودن مدل‌سازی پیوسته (Continues) در مدل HEC-HMS شده است.

ASCAT داده‌های مبتنی بر سنجش از دور می‌تواند به عنوان یک راهکار مناسب برای تخمین دبی به ویژه در حوضه‌هایی که فاقد آمار زمینی هستند، باشد. احمدی و همکاران (۲۰۲۰) با تلفیق مدل بارش-رواناب IHACRES و داده‌های بارش ماهواره‌ای CHIRPS اقدام به برآورد رواناب در مقیاس روزانه و در سطح حوضه آبریز گرگانزود نمودند و به این نتیجه رسیدند که اگرچه مدل هیدرولوژیکی در برآورد دبی‌های حداقل روزانه خوب عمل نکرده است اما در مجموع از عملکرد مناسبی برخوردار است. عینی و همکاران (۲۰۱۸) به ارزیابی عملکرد NCEP- CRU- SWAT جهت شبیه‌سازی رواناب ماهانه با استفاده از مدل CFSR حوضه آبریز مهارلو پرداختند. نتایج نشان داد که در دوره زمانی ۱۹۸۰ تا ۲۰۱۳ مقدار متوسط شاخص نش-ساتکلیف بین داده‌های دبی مشاهداتی و شبیه‌سازی در حدود ۹۱٪ می‌باشد. همچنین محاسبات صورت نشان داد که پایگاه اطلاعاتی CRU نسبت به از NCEP عملکرد به مراتب بهتری در تخمین رواناب سطحی برخوردار می‌باشد. همانطور که ملاحظه می‌گردد، بیشتر مطالعات صورت گرفته در زمینه منابع بارشی ماهواره‌ای اعتمادتاً در زمینه ارزیابی کارایی آنها بوده و یا نهایتاً در تخمین رواناب در مقیاس زمانی روزانه و ماهانه مورد استفاده قرار گرفته‌اند. همچنین لازم به ذکر است که بیشتر منابع بارش ماهواره‌ای مورد استفاده از توان تکمیک زمانی و مکانی پائینی برخوردار می‌باشند و جهت استفاده در حوضه‌های میانه و کوچک مقیاس چندان مناسب نیستند. با توجه به اهمیت مولفه بارش در شبیه‌سازی سیلاب، بایستی داده‌های بارشی با مقیاس مکانی و زمانی مناسبی در دسترس باشد تا بتوان برای حوضه‌هایی که دارای مساحت کمی هستند، اقدام به برآورد سیلاب با استفاده از مدل‌های هیدرولوژیکی نمود. به جرأت می‌توان گفت که تاکنون تحقیقات چندان قابل توجهی در زمینه ارزیابی کارایی منابع بارشی با توان تفکیک مکانی و زمانی بالا برای شبیه‌سازی سیلاب به ویژه در سطح کشور ایران که همواره با سیلاب‌های متعدد و خسارت‌زاوی در سال‌های اخیر روی رو بوده است، انجام نگرفته است. لذا با توجه به توضیحات فوق، هدف اصلی پژوهش حاضر بررسی کارایی داده‌های ساعتی منبع بارشی PERSIANN-CCs جهت شبیه‌سازی هیدرولوگراف سیلاب و مولفه‌های مرتبط با آن (مانند: دبی اوج سیلاب و زمان رخداد آن) در سطح حوضه اسلام می‌باشد.

مواد و روش‌ها

محدوده مورد مطالعه

حوضه مورد مطالعه در جنوب غربی استان گیلان در شهرستان

شکل ۱- موقعیت جغرافیای حوضه آبریز اسلام

جدول ۱- مشخصات سیالاب‌های مورد استفاده در پژوهش حاضر

ردیف	نام سیالاب	تاریخ آغاز رخداد	تاریخ پایان رخداد	مدت رخداد
۱	روز ۳	۸۶/۱۲/۱۴	۸۶/۱۲/۱۲	۱
۲	روز ۱	۸۷/۰۸/۲۰	۸۷/۰۸/۲۰	۲
۳	روز ۲	۸۸/۰۴/۰۵	۸۸/۰۴/۰۴	۳
۴	روز ۳	۸۸/۰۶/۲۷	۸۸/۰۶/۲۵	۴
۵	روز ۲	۹۰/۰۳/۲۰	۹۰/۰۳/۱۹	۵
۶	روز ۲	۹۰/۰۸/۱۶	۹۰/۰۸/۱۵	۶
۷	روز ۲	۹۱/۰۱/۱۵	۹۱/۰۱/۱۴	۷
۸	روز ۱	۹۱/۰۴/۰۸	۹۱/۰۴/۰۸	۸

سناریوهای مورد استفاده برای لحاظ نمودن سری زمانی بارش در مدل هیدرولوژیکی

با توجه به موقعیت مکانی ایستگاه‌های باران‌سنجی زمینی و داده‌های ماهواره‌ای بارش سه سناریو مختلف برای معرفی داده‌های بارشی به مدل هیدرولوژیکی HEC-HMS مدنظر قرار گرفت که عبارتنداز: ۱) سناریو ۱: در این سناریو حوضه مطالعاتی به صورت یکپارچه (Lumped) در نظر گرفته می‌شود و متوسط بارش در سطح حوضه با استفاده از روش وزنی دهی پلیگون تیسن^۱ حاصل گردید. در

هر چند این تلاش‌ها اغلب موجب توسعه معادلاتی شده که به علت وابسته بودن به پارامترهای متعدد چندان کاربردی نمی‌باشند. برای شبیه‌سازی سیالاب توسط مدل مذکور، مولفه‌های مختلفی موردنیاز می‌باشد که از میان آنها مقدار بارش ورودی به مدل از اهمیت بسیار زیادی برخوردار می‌باشند. در پژوهش حاضر برای معرفی داده‌های بارشی به مدل هیدرولوژیکی مذکور از دو منبع ماهواره‌ای و زمینی استفاده عمل آمده است. همچنین برای واسنجی مدل و برآورد پارامترهای آن از الگوریتم بهینه‌سازی Nelder-Mead استفاده شده است.

۱- Thiessen

۰/۶ به معنی عدم رضایت‌بخش بودن میزان همبستگی بین داده مشاهداتی و شبیه‌سازی شده می‌باشد. مطالعات فوگلیا و همکاران (۲۰۰۹) نیز حاکی از آن است که مقدار شاخص NSE نیز چنانچه بالاتر از ۰/۶ باشد حاکی از عملکرد بسیار مناسب مدل هیدرولوژیکی در شبیه‌سازی هیدروگراف سیالاب دارد.

نتایج و بحث

به منظور بررسی دقیق‌تر کارایی منبع بارشی PERSIAN-CCs برای شبیه‌سازی هیدروگراف سیالاب در سناریوهای مکانی مختلف مقدار شاخص‌های آماری CC، RMSE و NSE در محل ایستگاه هیدرومتری خرجگیل-اسالم نسبت به داده‌های مشاهداتی و در سه گام زمانی ۱، ۳ و ۶ ساعته محاسبه شد که در ادامه نتایج هر بخش به تفکیک هر گام زمانی ارائه شده است.

شبیه‌سازی هیدروگراف سیالاب بر اساس داده‌های با گام زمانی ۱ ساعته

در این بخش به بررسی هیدروگراف‌های حاصل از اجرای مدل در سه سناریو مکانی مختلف در گام زمانی یک ساعته برای دو منبع بارشی زمینی و ماهواره‌ای پرداخته شده است (شکل ۳). نتایج حاصل از اجرای مدل بر اساس داده‌های بارش زمینی حاکی از آن است که استفاده از دیدگاه Link-Lumped از نظر شبیه‌سازی شکل هیدروگراف سیالاب منجر به نتایج بهتری شده است. به عنوان مثال، در رخدادهای ۱ و ۲ مقدار شاخص NSE به ترتیب در حدود ۰/۷۸ و ۰/۴۲ است و این در حالی است که مقدار همبستگی بین دبی مشاهداتی و شبیه‌سازی شده به ترتیب در حدود ۰/۹۳ و ۰/۷۳ می‌باشد.

نتایج حاصل از کاربرد داده‌های بارش ماهواره‌ای PERSIAN-CCs نیز حاکی از آن است که فرآیند شبیه‌سازی شکل هیدروگراف سیالاب و همچنین دبی اوج سیالاب در بیشتر سناریوهای مکانی (به ویژه سناریوی Link-Lumped) منجر به خروجی‌های به مراتب بهتری نسبت به داده‌های بارش زمینی می‌شوند.

طبق محاسبات صورت گرفته در سناریوی Link-Lumped مقدار ضرایب NSE و CC برای رخداد اول به ترتیب معادل ۰/۸ و ۰/۹۱ می‌باشد که طبق معیارهای موریاسی و همکاران (۲۰۰۷) و فوگلیا و همکاران (۲۰۰۹) در درجه‌ی عالی و بسیار خوب قرار می‌گیرند. در دیگر رخدادهای مورد بررسی هم نتایج حاصل از ترکیب سناریوی توزیعی با داده‌های بارش شبکه‌بندی شده PERSIAN-CCs حاکی از عملکرد مناسب مدل هیدرولوژیکی برای شبیه‌سازی هیدروگراف سیالاب می‌باشد.

این سناریو، متناسب با هر ایستگاه زمینی و در مختصات جغرافیایی مربوط به آن سری زمانی بارش از منبع PERSIAN-CCs و به صورت نقطه استخراج و با استفاده از پلیگون تیسن متوسط سری زمانی بارش ماهواره‌ای در سطح حوضه محاسبه می‌شود. ۲) سناریو ۲: این سناریو نیز مشابه با سناریوی ۱ بوده با این تفاوت که برای برآورد بارش از داده‌های ماهواره‌ای به صورت نقطه‌ای عمل نشد و متوسط بارش سلولهای واقع در هر پلیگون تیسن محاسبه و در نهایت با مشخص بودن وزن هر پلیگون، مقدار متوسط سری زمانی بارش منبع PERSIAN-CCs در سطح حوضه برآورد خواهد گردید. ۳) سناریو ۳: در این سناریو حوضه به صورت نیمه‌توزیعی (Semi-Distributed / Link Lumped) و با لحاظ نمودن زیرحوضه‌های آن مدنظر قرار گرفت. در این حالت سری زمانی بارش برای هر کدام از زیرحوضه‌های به صورت جداگانه استخراج و در مدل استفاده شد (برای داده‌های بارش ماهواره‌ای متوسط بارش در سطح هر زیرحوضه محاسبه گردید). در شکل ۲ نمونه‌ای توزیع مکانی بارش بر اساس داده‌های PERSIAN-CCs و زیرحوضه‌های حوضه آبریز اسلام‌آبادی برای سناریوی ۳ نشان داده شده است. همچنین برای بررسی تاثیر گام زمانی داده‌های ورودی جهت شبیه‌سازی سیالاب از سه گام زمانی ۱، ۳ و ۶ ساعته برای اجرای مدل هیدرولوژیکی HEC-HMS در هر کدام از سناریوهای مذکور و داده‌های بارشی (زمینی و ماهواره‌ای) استفاده شد. در نهایت برای ارزیابی هرچه بهتر عملکرد مدل هیدرولوژیکی-بارش ماهواره‌ای PERSIAN-CCs، خروجی‌های مهمی همچون دبی اوج سیالاب، حجم سیالاب، زمان رسیدن به دبی اوج سیالاب و شکل هیدروگراف در سناریوهای مختلف محاسبه و با خروجی‌های حاصل از داده‌های زمینی مقایسه گردید. در شکل فلوچارت کلی سناریوهای مکانی و زمانی مورد استفاده جهت شبیه‌سازی سیالاب نشان داده شده است.

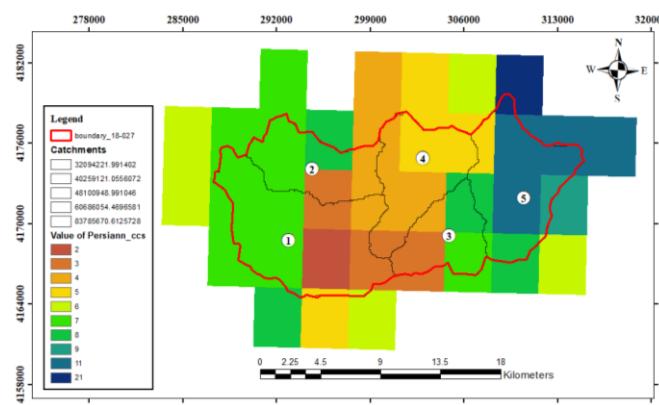
شاخص‌های آماری مورد استفاده در پژوهش

در این پژوهش برای ارزیابی عملکرد مدل هیدرولوژیکی در سناریوهای زمانی و مکانی مختلف از سه شاخص آماری ضریب همبستگی (CC^۱)، میانگین مجموع مربعات خطای (RMSE^۲) و ضریب کارایی نش-ساتکلیف (NSE^۳) استفاده بعمل آمد (جدول ۲). طبق تحقیقات صورت گرفته توسط موریاسی و همکاران (۲۰۰۷) چنانچه مقدار شاخص CC بین ۰/۸ تا ۱ و ۰/۷۵ تا ۰/۸ باشد مقدار همبستگی به ترتیب بسیار خوب و خوب خواهد بود. همچنین مقدار CC کمتر از

۱- Correlation Coefficient (CC)

۲- Root Mean Square Error

۳- Nash-Sutcliffe Efficiency (NSE)

شکل ۲- توزیع مکانی بارش ماهواره‌ای PERSIANN-CCs و موقعیت زیرحوضه‌های حوضه اسلام

جدول ۲- شاخص‌های آماری و جدولی مورد استفاده در پژوهش

ردیف	معیار ارزیابی	معادله
۱	میانگین مجموع مربعات خطأ	$RMSE = \sqrt{\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (Q_{obs} - Q_{sim})^2}$
۲	ضریب همبستگی	$CC = \frac{\sum_{i=1}^n (Q_{obs} - \bar{Q}_{obs})(Q_{sim} - \bar{Q}_{sim})}{\sqrt{\sum_{i=1}^n (Q_{obs} - \bar{Q}_{obs})^2 \sum_{i=1}^n (Q_{sim} - \bar{Q}_{sim})^2}}$
۳	ضریب نش-ساتکلیف	$NSE = 1 - \frac{\sum_{i=1}^n (Q_{sim} - Q_{obs})^2}{\sum_{i=1}^n (Q_{obs} - \bar{Q}_{obs})^2}$

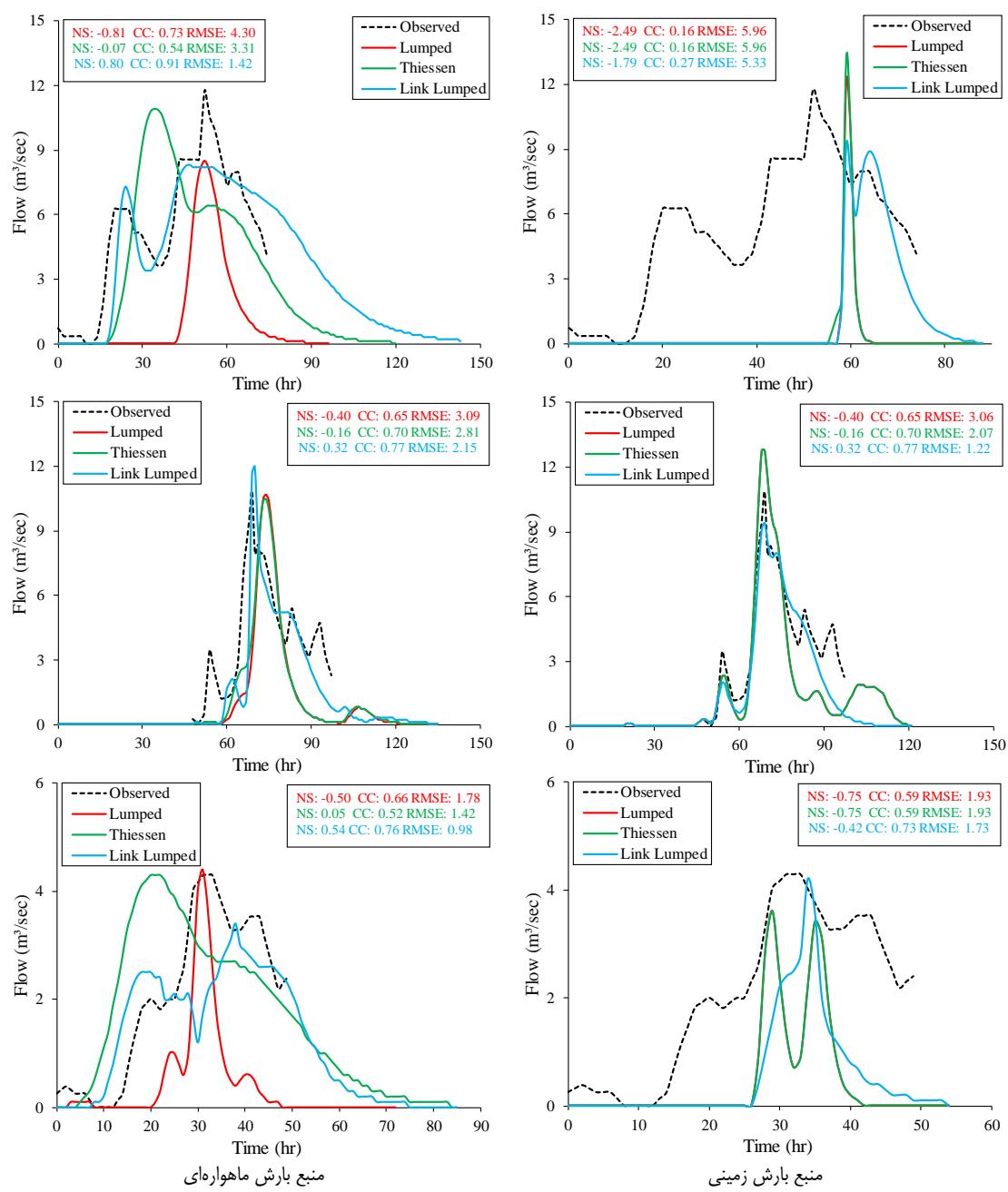
در جدول فوق Q_{obs} : مقادیر مشاهداتی، Q_{sim} : مقادیر شبیه‌سازی، n : تعداد داده‌ها، $\bar{Q}_{obs}$: متوسط مقادیر مشاهداتی، $\bar{Q}_{sim}$: متوسط مقادیر شبیه‌سازی می‌باشد.

داده‌های زمینی با تراکم مکانی ضعیف (مشابه آنچه در حوضه اسلام و سیاری از حوضه‌های ایران وجود دارد) خود می‌تواند منابع خطای زیادی را در مدل‌سازی وارد نمایند.

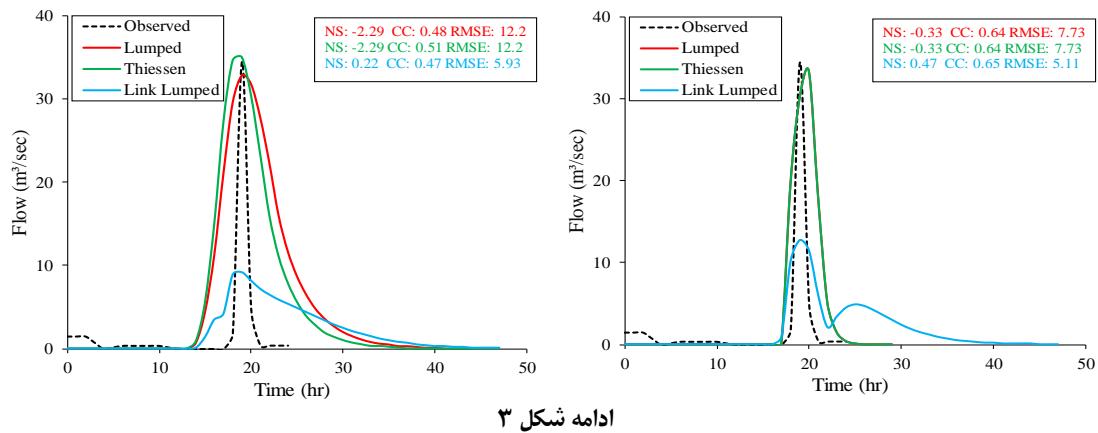
شبیه‌سازی هیدرولوژیکی بر اساس داده‌های با گام زمانی ۳ ساعته

در این بخش به بررسی هیدرولوژیکی‌های حاصل از اجرای مدل در سه سناریو مکانی مختلف در گام زمانی سه ساعته برای دو منبع بارشی زمینی و ماهواره‌ای پرداخته شده است (شکل ۴). نتایج حاصل از اجرای مدل بر اساس داده‌های بارش زمینی در این گام زمانی نیز اگرچه حاکی از برتری عملکرد سناریوی Link-Lumped در شبیه‌سازی شکل هیدرولوژیکی سیلان دارد، اما نتایج حاصل از سناریوی دوم نیز منجر به شبیه‌سازی قابل قبولی شده است. به عنوان مثال، مقدار ضریب CC در سناریوی سوم (Link-Lumped) برای رخدادهای ۱، ۲، ۳ و ۴ به ترتیب در حدود ۰/۳۴، ۰/۹۶، ۰/۹۲ و ۰/۵۲ است که حاکی از همبستگی مناسب بین هیدرولوژیکی مشاهداتی و شبیه‌سازی شده می‌باشد.

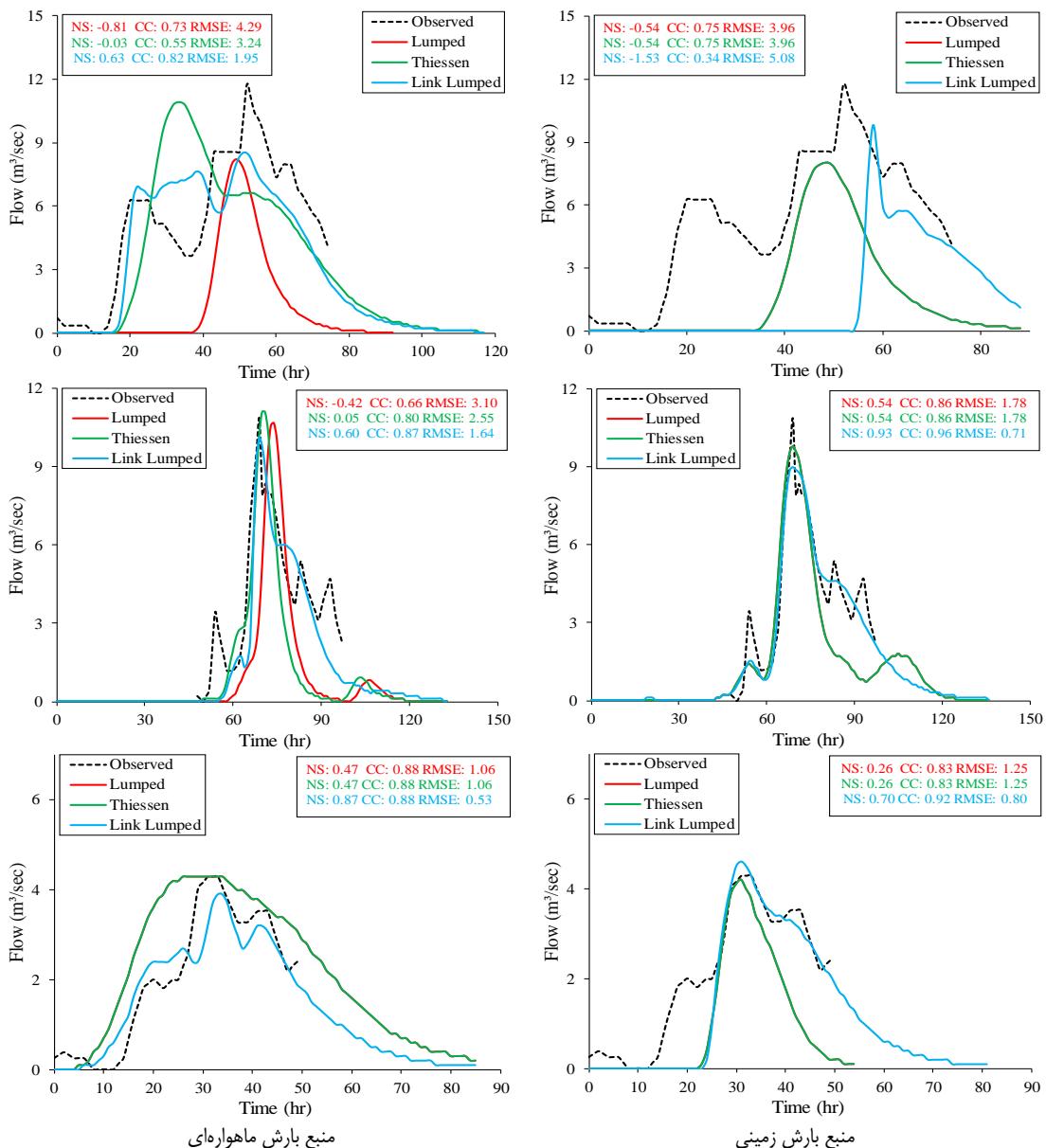
به عبارت بهتر استفاده از داده‌های بارش ماهواره‌ای با ساختار شبکه‌بندی شده نسبت به داده‌های زمینی که از تراکم و توزیع مکانی مناسبی در سطح حوضه برخوردار نمی‌باشند، منجر به نتایج بهتری شده است. یافته‌های به دست آمده از تحقیق لی و همکاران (۲۰۱۹) نیز حاکی از آن است که در صورت استفاده از داده‌های بارشی PERSIANN-CCs رخدادهای مورد مطالعه به ترتیب در حدود ۰/۸۴ و ۰/۸۶ می‌باشد که با یافته‌های این پژوهش همخوانی مناسبی را نشان می‌دهد. بهطور کلی بررسی تحقیقات صورت گرفته در زمینه تلفیق مدل‌های هیدرولوژیکی و منابع بارش ماهواره‌ای گویای این مطلب است که ترکیب مناسب بین منبع بارشی و پارامترهای مدل می‌تواند تا حدود زیادی خطأ و عدم قطعیت ناشی از داده‌های ورودی را کاهش دهد (Yong et al., 2010; Qi et al., 2016; Shayeghi et al., 2020). همچنین توزیع مکانی مناسب بارش ماهواره‌ای یکی از عواملی است که منجر به کاهش هرچه بیشتر خطاهای در طول فرآیند مدل‌سازی هیدرولوژیکی می‌گردد و این در حالی است که استفاده از

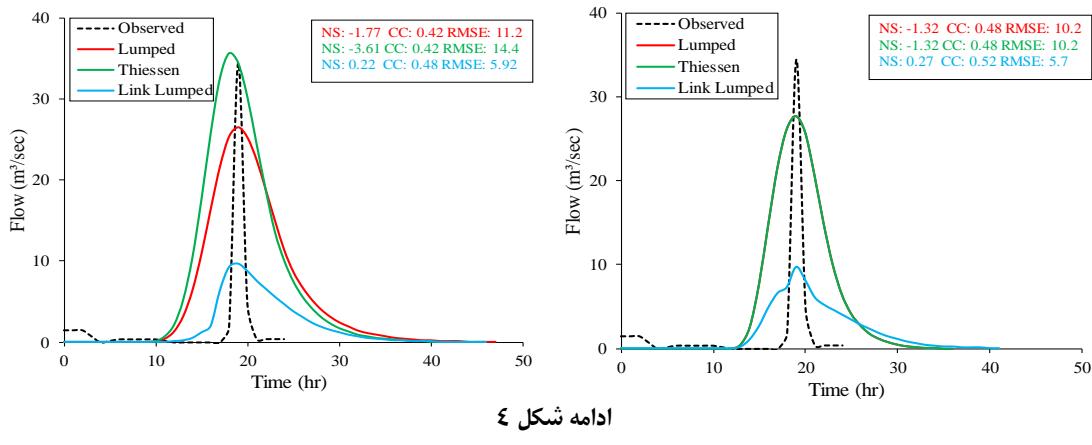
شکل ۳- شبیه‌سازی هیدرولوگراف سیلان در گام زمانی ۱ ساعته با دو منبع بارشی زمینی و ماهواره‌ای (مرحله واسنجی)

ادامه شکل ۳

شکل ۴- شبیه‌سازی هیدرولوژیکی HEC-HMS با داده‌های بارش ماهواره‌ای با توان تفکیک زمانی ۳ ساعته با دو منبع بارشی زمینی و ماهواره‌ای (مرحله واسنجی)

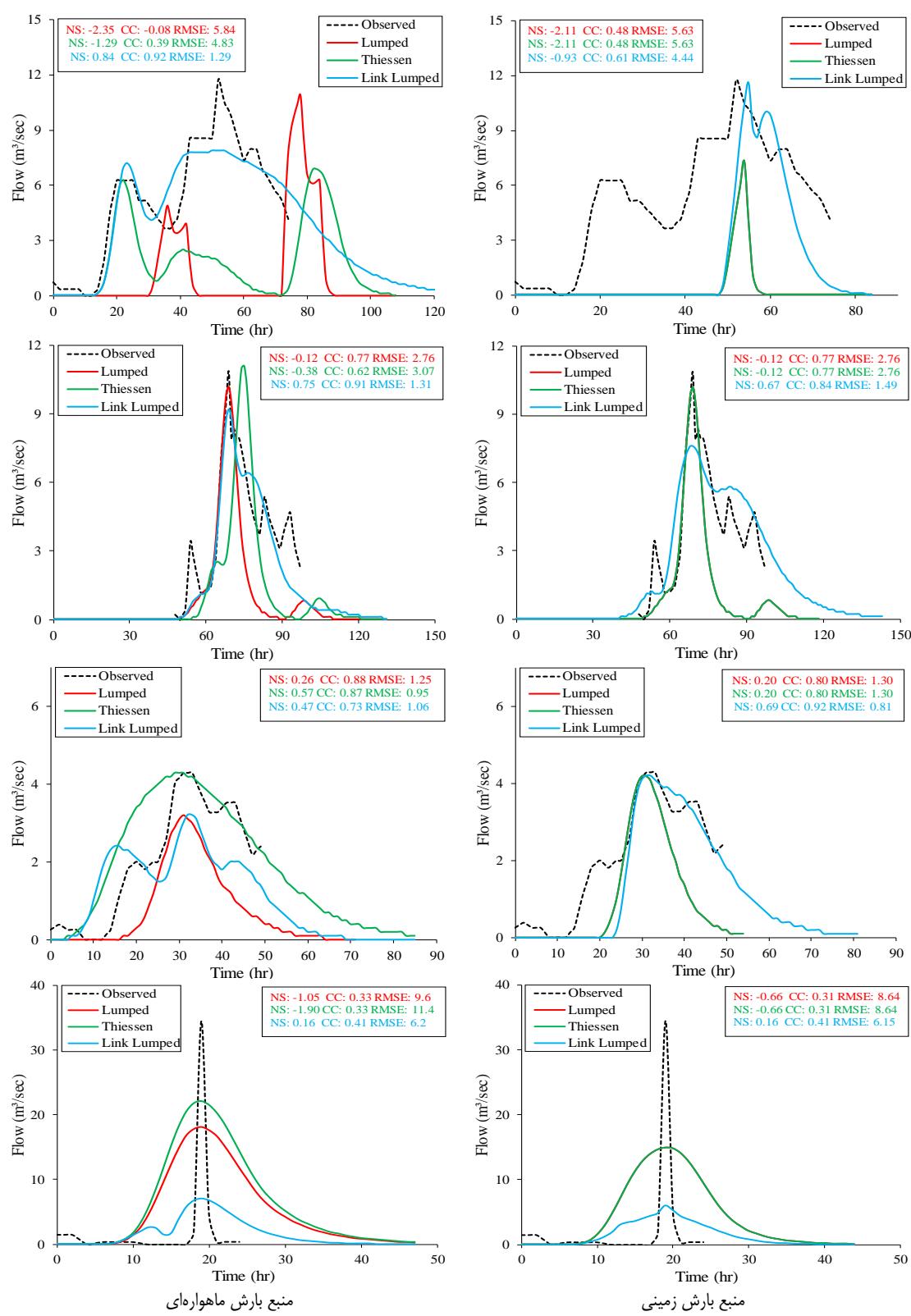
داده‌های با گام زمانی بزرگتر منجر به عدم شبیه‌سازی صحیح مولفه‌های هیدروگراف سیل خواهد گردید. به عبارت بهتر افزایش گام زمانی بارش و ورود آن به مدل هیدرولوژیکی منجر به گسترش هرچه بیشتر خطاهای در خروجی مدل هیدرولوژیکی می‌گردد و فارغ از نوع منبع بارشی، استفاده از داده‌های بارش ۶ ساعته با ساختار مدل‌های رخدادمحور مغایرت بیشتری را نشان می‌دهد. لذا توصیه می‌شود جهت شبیه‌سازی هر بهتر سیالاب به ویژه در مطالعات هشدار سیل از داده‌های بارش با توان تفکیک زمانی پائین استفاده نگردد. همچنین نتایج حاکی از آن است که تلفیق مدل هیدرولوژیکی مذکور با داده‌های بارش PERSIANN-CCs به ویژه در سناریوی Link-Lumped منجر به نتایج به مراتب بهتری نسبت به داده‌های زمانی Lumped می‌شود. به عنوان مثال متوسط شاخصهای NSE و CC برای ۴ رخداد مورد استفاده در مرحله واسنجی در صورت استفاده از داده‌های بارش ماهواره‌ای به ترتیب در حدود ۰/۵۶ و ۰/۷۴ می‌باشد و این در حالی است که در صورت استفاده از داده‌های زمینی مقادیر شاخصهای مزبور به ترتیب معادل ۰/۱۵ و ۰/۷۰ است.

نتیجه مهم دیگری که از اجرای مدل هیدرولوژیکی در این گام زمانی نسبتاً بزرگ می‌توان برداشت نمود این است که استفاده از داده‌های شبکه‌بندی شده بارش (مانند تمامی داده‌های بارشی مبتنی بر سنجش از دور) به عنوان ورودی یک مدل هیدرولوژیکی (به ویژه در حالت نیمه توزیعی) منجر به ایجاد عدم قطعیت و خطای کمتری در خروجی مدل خواهد گردید. مشابه این نتایج در تحقیقات لی و همکاران (۲۰۱۹) و کای و همکاران (۲۰۱۶) که به ترتیب از مدل‌های نیمه توزیعی Liuxihe و TOPMODEL در دو حوضه کاملاً متفاوت استفاده کرده‌اند، مشاهده می‌شود. استفاده از داده‌های شبکه‌بندی شده بارش یکی از فاکتورهایی است که منجر به خشی شدن هرچه بهتر خطاهای در مدل‌سازی هیدرولوژیکی می‌گردد و این در حالی است که استفاده از داده‌های بارش زمینی که دارای تراکم مکانی کمی هستند، منابع خطای زیادی را به مدل موردنظر تحمیل می‌کنند.

همچنین در سناریوی دوم نیز مقدار شاخص CC نسبت به سناریوی سوم کمی بهتر بوده و مقدار شاخص CC برای رخدادهای مذکور به ترتیب معادل ۰/۵۵، ۰/۸۰ و ۰/۴۸ حاصل گردید. برخلاف داده‌های زمینی، خروجی‌های حاصل از تلفیق مدل HEC-HMS با داده‌های بارش شبکه‌بندی شده PERSIANN-CCs حاکی از عملکرد بسیار مناسب مدل در شبیه‌سازی هیدرولوگراف سیالاب در سناریوی سوم دارد. مقدار شاخصهای آماری NSE و CC برای رخدادهای ۱ تا ۴ به ترتیب در حدود ۰/۶۳، ۰/۶۰، ۰/۸۷ و ۰/۲۲ و ۰/۸۷، ۰/۹۴ و ۰/۴۸ می‌باشد. همانطور که ملاحظه می‌گردد ترکیب سناریوی Link-Lumped با داده‌های بارش ماهواره‌ای نسبت به داده‌های زمینی منجر به نتایج به مراتب بهتری می‌گردد و این به خوبی گویای این مساله که استفاده از داده‌های شبکه‌بندی شده بارش به جای داده‌های نقطه‌ای می‌تواند منجر به تسکین هرچه بیشتر خطاهای در طول فرآیند مدل‌سازی گردد. ذکر این نکته نیز ضروری است که در گام زمانی ۳ ساعته، تلفیق مدل HEC-HMS در سناریوی دوم با داده‌های بارش PERSIANN-CCs منجر به نتایج چندان رضایت‌بخشی نمی‌شود.

شبیه‌سازی هیدرولوگراف سیالاب بر اساس داده‌های با گام زمانی ۶ ساعته

در این بخش به بررسی هیدرولوگراف‌های حاصل از اجرای مدل در سه سناریو مکانی مختلف در گام زمانی شش ساعته برای دو منبع بارشی زمینی و ماهواره‌ای پرداخته شده است (شکل ۵). نتایج حاصل از اجرای مدل بر اساس داده‌های بارش زمینی و ماهواره‌ای در این گام زمانی اگرچه حاکی از عملکرد قابل قبول مدل HEC-HMS در شبیه‌سازی شکل هیدرولوگراف سیل می‌باشد، اما مقادیر دبی اوج سیالاب و زمان رسیدن به دبی اوج که از اهمیت زیادی در سامانه‌های هشدار سیل برخوردار می‌باشند به خوبی شبیه‌سازی نشده است. از آنجایی که مدل مذکور یک مدل رخدادمحور می‌باشد، استفاده از

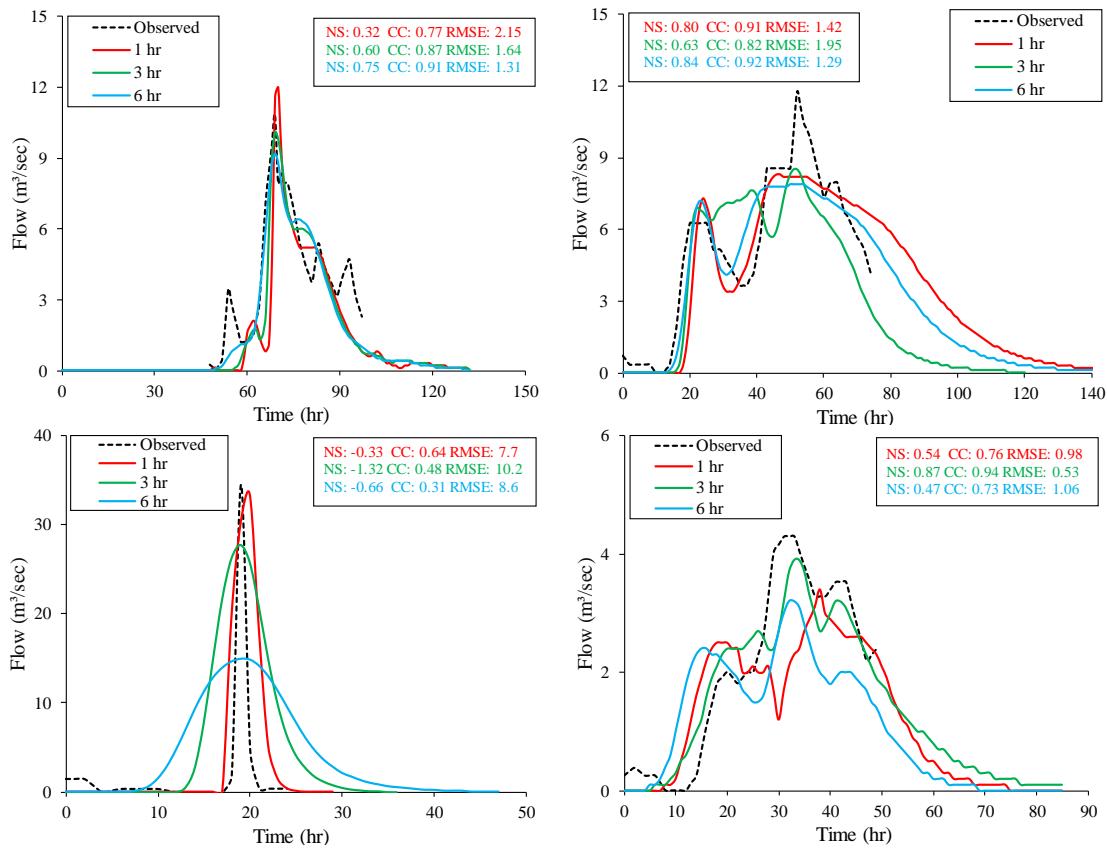

شكل ۵- شبیه‌سازی هیدرولوگی سیلاب در گام زمانی ۶ ساعته با دو منع بارشی زمینی و ماهواره‌ای (مرحله واسنجی)

استفاده از داده‌های بارش زمینی در گام‌های زمانی ۱ و ۳ ساعته عمکرد مدل هیدرولوژیکی در شبیه‌سازی رخدادهای سیلابی نسبتاً قابل قبول می‌باشد. همچنین در هر دو منبع بارشی مذکور، گام زمانی ۳ ساعته دارای عملکرد بهتری می‌باشد. در شکل ۶ تاثیر گام‌های زمانی مختلف داده‌های بارشی PERSIANN-CCs بر شکل هیدروگراف شبیه‌سازی شده در سناریوی مکانی-Link- Lumped نشان داده شده است.

علاوه بر نوع داده بارش ورودی به مدل، ساختار مدل، پارامترهای آن و نیز فرآیند واسنجی نقشی اساسی در کاهش مقدار خطأ در خروجی مدل هیدرولوژیکی دارند (Shayeghi et al., 2020).

در یک جمع‌بندی کلی از نتایج اجرای مدل در سه گام زمانی مختلف می‌توان چنین استنباط نمود که در صورت استفاده از داده‌های بارش شبیه‌سازی هیدرولوگراف سیلاب، گام زمانی ۳ و ۶ ساعته به ویژه در سناریوی مکانی-Link- Lumped منجر به نتایج بهتری شده است. همچنین در صورت

شکل ۶- شبیه‌سازی هیدروگراف سیلاب در گام‌های زمانی ۱، ۳ و ۶ ساعته در صورت استفاده از داده‌های بارش PERSIANN-CCs

نتایج حاصل از رخدادهای مختلف حاکی از آن است که چنانچه هدف برآورد صحیح دبی اوج سیلاب باشد، سناریوی مکانی دوم یعنی استفاده از پلیگون تیسن برای محاسبه بارش متوسط در سطح حوضه منجر به کمترین مقدار خطأ می‌شود و این در حالی است که سناریوی مکانی سوم یعنی Link-Lumped از نظر توانایی لازم جهت تخمین دبی اوج برخوردار نمی‌باشد. به عبارت بهتر در پژوهش‌هایی که نیازمند شبیه‌سازی صحیح دبی اوج سیلاب می‌باشند (مانند: طراحی سرریز

ارزیابی عملکرد مدل هیدرولوژیکی در تخمین مولفه‌های هیدروگراف سیلاب

برای ارزیابی هرچه بهتر کارایی منبع بارشی PERSIANN-CCs جهت شبیه‌سازی هیدروگراف سیلاب، مولفه‌های مهمی مانند: دبی اوج سیلاب، زمان رسیدن به دبی اوج (T_p) و حجم سیلاب شبیه‌سازی شده در گام‌های زمانی و سناریوهای مکانی مختلف مورد بررسی قرار گرفت که نتایج آن در جداول ۳ تا ۶ ارائه شده است.

داده‌های بارش PERSIANN-CCs بهترین گزینه برای تخمین زمان رسیدن سیلاب به حداقل مقدار خود به ویژه در سامانه‌های هشدار سیلاب می‌باشد.

سدها، مخازن کنترل سیلاب، طراحی مجاري جمع‌آوری سیلاب‌های شهری، تلفیق داده‌های بارش PERSIANN-CCs و سناریوی مکانی دوم می‌تواند به عنوان یک راهکار مناسب به ویژه در حوضه‌های فاقد آمار، مدنظر مهندسین و محققین قرار گیرد. همچنین محاسبات صورت گرفته نشان داد که تلفیق سناریوی مکانی اول و

جدول ۳- مشخصات آماری مربوط به عملکرد مدل در شبیه‌سازی مولفه‌های هیدرولوژیکی سیلاب با داده‌های PERSIANN-CCs (رخداد ۱)

گام زمانی بارش (hr)	سناریوی مکانی	RMSE (m ³ /s)	CC	NSE	خطای نسبی در برآورد دبی اوج (%)	اختلاف در برآورد زمان (hr)	خطای نسبی در رسیدن به دبی اوج (%)	حجم سیلاب (%)
	Lumped	4.30	0.73	-0.81	-28.0	0		-70.0
	Thiessen	3.31	0.54	-0.07	-7.6	-17		-1.0
	Link-Lumped	1.42	0.91	0.80	-29.7	-5		30.3
	Lumped	4.29	0.73	-0.81	-30.5	-3		-70.1
	Thiessen	3.24	0.55	-0.03	-7.6	-19		-0.8
	Link-Lumped	1.95	0.82	0.63	-28.0	-1		-3.4
	Lumped	5.84	-0.10	-2.35	-7.6	26		-65.4
	Thiessen	4.83	0.39	-1.29	-41.5	31		-49.6
6 hr	Link-Lumped	1.29	0.92	0.84	-33.1	0		19.7

جدول ۴- مشخصات آماری مربوط به عملکرد مدل در شبیه‌سازی مولفه‌های هیدرولوژیکی سیلاب با داده‌های PERSIANN-CCs (رخداد ۲)

گام زمانی بارش (hr)	سناریوی مکانی	RMSE (m ³ /s)	CC	NSE	خطای نسبی در برآورد دبی اوج (%)	اختلاف در برآورد زمان (hr)	خطای نسبی در رسیدن به دبی اوج (%)	حجم سیلاب (%)
	Lumped	3.09	0.65	-0.40	-1.8	5		-9.4
	Thiessen	2.81	0.70	-0.16	-3.7	5		-35.5
	Link-Lumped	2.15	0.77	0.32	10.1	1		-19.2
	Lumped	3.10	0.66	-0.42	-1.8	5		-43.5
	Thiessen	2.55	0.80	0.05	1.8	1		-35.5
	Link-Lumped	1.64	0.87	0.60	-7.3	0		-14.1
	Lumped	2.76	0.77	-0.12	-6.4	0		-46.7
	Thiessen	3.07	0.62	-0.38	1.7	6		-35.5
6 hr	Link-Lumped	1.31	0.91	0.75	-15.6	0		-9.1

جدول ۵- مشخصات آماری مربوط به عملکرد مدل در شبیه‌سازی مولفه‌های هیدرولوژیکی سیلاب با داده‌های PERSIANN-CCs (رخداد ۳)

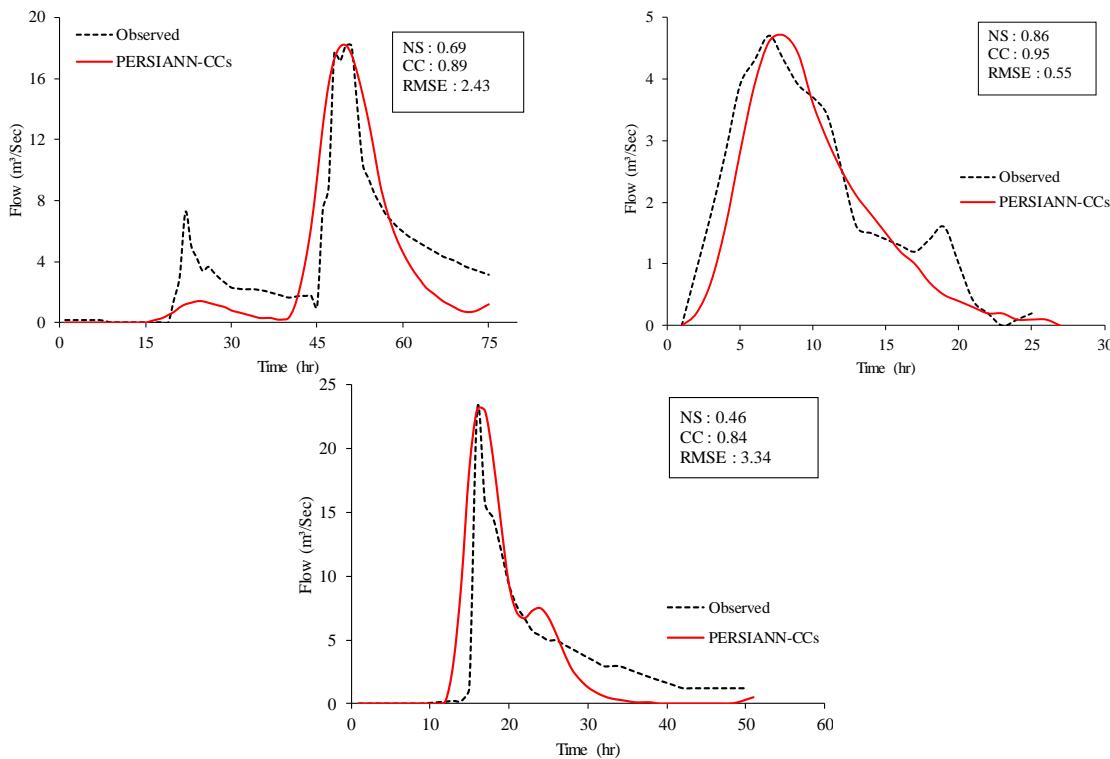
گام زمانی بارش (hr)	سناریوی مکانی	RMSE (m ³ /s)	CC	NSE	خطای نسبی در برآورد دبی اوج (%)	اختلاف در برآورد زمان (hr)	خطای نسبی در رسیدن به دبی اوج (%)	حجم سیلاب (%)
	Lumped	1.78	0.66	-0.50	2.3	0		-69.3
	Thiessen	1.42	0.52	0.05	0.1	-10		37.2
	Link-Lumped	0.98	0.76	0.54	-20.9	7		2.9
	Lumped	1.06	0.88	0.47	0.1	0		81.1
	Thiessen	1.05	0.87	0.49	0.2	0		80.2
	Link-Lumped	0.53	0.94	0.87	-9.3	2		17.5
	Lumped	1.25	0.88	0.26	-25.6	0		-47.5
	Thiessen	0.95	0.87	0.57	0.1	-1		56.9
6 hr	Link-Lumped	1.06	0.73	0.47	-25.1	2		-8.8

جدول ۶- مشخصات آماری مربوط به عملکرد مدل در شبیه‌سازی مولفه‌های هیدروگراف سیلاب با داده‌های PERSIANN-CCs (رخداد ۴)

گام زمانی بارش (hr)	سناریوی مکانی	CC	NSE	RMSE (m ³ /s)	خطای نسبی در برآورد دبی اوج (%)	اختلاف در برآورد زمان (hr)	خطای نسبی در رسیدن به دبی اوج (%)	حجم سیلاب (%)
	Lumped				-4.9	0		392.5
	Thiessen				1.7	0		358.2
1 hr	Link-Lumped				-73.3	0		89.6
	Lumped				-23.2	0		392.3
	Thiessen				3.5	-1		489.6
3 hr	Link-Lumped				-71.9	0		62.7
	Lumped				-47.5	0		391.1
	Thiessen				-35.9	0		501.5
6 hr	Link-Lumped				-79.4	0		58.2

می‌باشد. در نتیجه می‌توان چنین استنباط نمود که در مطالعاتی که هدف اصلی آن تخمین صحیح حجم سیلاب می‌باشد، تلفیق دیدگاه نیمه‌توزیعی با داده‌های بارش شبکه‌بندی شده منجر به کمترین مقدار خطأ و عدم قطعیت در محاسبه حجم سیلاب خواهد گردید.

هرچند لازم به ذکر است که سناریوی مکانی Link-Lumped نیز پس از سناریوی اول دارای کمترین مقدار خطأ در برآورد مولفه HEC-HMS می‌باشد. در نهایت، ارزیابی عملکرد مدل هیدرولوژیکی جهت تخمین حجم سیلاب موید این مطلب است که استفاده از سناریوی مکانی Link-Lumped بهترین حالت برای حفظ بیلان آب (ورودی به مدل و خروجی از آن) در طول بازه شبیه‌سازی توسط مدل

شکل ۷- شبیه‌سازی هیدروگراف سیلاب با استفاده از داده‌های بارش (سناریوی مکانی PERSIANN-CCs) (Link-Lumped)

دیگر استفاده و مدل HEC-HMS مورد واسنجی قرار گرفت که نتایج آن در شکل ۷ نشان داده شده است. همانطور که در بخش‌های قبل

برای اینکه بهتر بتوان میزان کارایی منبع بارشی PERSIANN-CCs را جهت مدل‌سازی سیلاب مورد ارزیابی قرار داد از چند رخداد

هیدرولوگراف سیلاب و مولفه‌های مرتبط با آن برخوردار بوده و می‌تواند در بسیاری از حوضه‌های آبریز کشور (به ویژه حوضه‌های فاقد آمار بارش و یا حوضه‌ایی که از نظر تراکم ایستگاه‌های هواشناسی در وضعیت مطلوبی قرار ندارند) به عنوان یک منبع جایگزین و یا مکمل داده‌های زمینی مد نظر قرار گیرد.

منابع

- Ahmadi, M., Dadashi, A.A. and Deyrmajai, A. 2019. Runoff Estimation Using the IHACRES Model Based on CHIRPS Satellite Data and CMIP5 Models (Case Study: Gorganroud Basin- Aq Qala Area). Iranian Journal of Soil and Water Research (under publishing).
- Alijanian, M., Rakhshandehroo, G.R., Mishra, A.K. and Dehghani, M. 2017. Evaluation of satellite rainfall climatology using CMORPH, PERSIANN-CDR, PERSIANN, TRMM, MSWEP over Iran. International Journal of Climatology 37(14): 4896–4914.
- Azizian, A and Ramezani, H. 2019. Assessing the Accuracy of European Center for Medium Range Weather Forecasts (ECMWF) Reanalysis Datasets for Estimation of Daily and Monthly Precipitation. Iranian Journal of Soil and Water Research 50(40): 777-791.
- Eini M.R, Javadi S. and Delavar, M. 2018. Evaluating the performance of CRU and NCEP CFSR global reanalysis climate datasets, in hydrological simulation by SWAT model, Case Study: Maharlu basin. Iran-Water Resources Research 14(1): 32-44.
- Foglia, L. Hill, M.C. Mehl, S.W. and Burlando, P. 2009. Sensitivity analysis, calibration, and testing of a distributed hydrological model using error-based weighting and one objective function. Water Resources Research 45(6).
- Hong, Y. Hsu, K.L. Sorooshian, S. and Gao, X. 2004. Precipitation estimation from remotely sensed information using artificial neural network cloud classification system. Journal of Applied Meteorology 43(12): 1834–1853.
- Hong, Y. Ren, LL. Gourley, JJ. Huffman, GJ. Chen, X. Wang, W. and Khan, S. 2012. Assessment of evolving TRMM based multi-satellite real-time precipitation estimation methods and their impacts on hydrologic prediction in a high latitude basin. Journal of Geophys Research. 117, D09108.
- Hosseini-Moghari, S.M., Araghinejad, S. and Ebrahimi, K. 2018. Spatio-temporal evaluation of global

عنوان شد، سناریویی مکانی Link-Lumped و زمانی ۳ ساعته بهترین ترکیب برای شبیه‌سازی هیدرولوگراف سیل می‌باشد و به همین علت در این بخش تنها نتایج مربوط به این ترکیب ارائه شده است. طبق محاسبات مقدار متوسط شاخص‌های NSE و CC برای سه رخداد مذکور به ترتیب در حدود ۰/۶۷ و ۰/۸۹ می‌باشد. همچنین نتایج حاکی از عملکرد مناسب مدل در پیش‌بینی دبی اوج سیلاب و زمان رسیدن به دبی اوج دارد. آنچه که از نمودارهای مزبور قابل برداشت است این است که پارامترهای دبی اوج و زمان رسیدن به اوج که در سامانه‌های هشدار سیل از اهمیت بسیار زیادی برخوردار هستند، با دقت قابل قبولی برآورد شده‌اند و این در حالی است که مدل در تخمین حجم سیلاب دچار کمی مشکل شده است و همین مساله بر روی آماره NSE در برخی رخدادها تأثیرگذار بوده است.

نتیجه‌گیری

شبیه‌سازی سیلاب توسط مدل‌های هیدرولوژیکی نیازمند داده‌های مختلفی می‌باشد که از مهم‌ترین و اساسی‌ترین آنها می‌توان به مقدار بارش اشاره نمود. با توجه به اهمیت این داده اقلیمی، پژوهش حاضر با هدف ارزیابی کارایی داده بارش ساعتی PERSIANN-CCs با توان تفکیک مکانی ۰/۰۴ درجه در سه سناریویی مکانی و زمانی مختلف و در حوضه آبریز اسلام به انجام رسیده است. نتایج حاصل از اجرای مدل به ازای سناریوهای مختلف نشان داد که در صورت استفاده از داده‌های بارش PERSIANN-CCs برای شبیه‌سازی هیدرولوگراف سیلاب، گام زمانی ۳ و ۶ ساعته به ویژه در سناریوی مکانی Link-Lumped نتایج بهتری خواهد شد. به عبارت بهتر تلفیق یک مدل نیمه توزیعی (سناریویی مکانی Link-Lumped) با یک منبع بارشی شبکه‌بندی شده از عملکرد به مراتب بهتری نسبت به ترکیب مدل مذکور با داده‌های نقطه‌ای و با تراکم کم زمینی، برخوردار می‌باشد.

همچنین نتایج حاکی از آن است که چنانچه هدف برآورد صحیح دبی اوج سیلاب باشد، سناریویی مکانی دوم یعنی استفاده از پلیگون تیسن برای محاسبه بارش متوسط در سطح حوضه منجر به کمترین مقدار خطا می‌شود و این در حالی است که سناریویی مکانی سوم یعنی Link-Lumped از نظر توانایی لازم جهت تخمین دبی اوج برخوردار نمی‌باشد. تلفیق سناریویی مکانی اول و داده‌های بارش PERSIANN-CCs نیز بهترین گزینه برای تخمین زمان رسیدن سیلاب به حداقل مقدار خود که از اهمیت زیادی در سامانه‌های هشدار سیلاب برخوردار است، می‌باشد. در یک جمع‌بندی کلی می‌توان چنین عنوان نمود که منبع بارشی جهت شبیه‌سازی PERSIANN-CCs می‌توان چنین عنوان نمود که منبع بارشی جهت شبیه‌سازی نسبت به داده‌های زمینی از عملکرد مناسبی جهت شبیه‌سازی

- Moriasi, D.N., Arnold, J.G., Van liew, M.W., Bingener, R.L., Harmel, R.D., and Veith, T.L. 2007. Model evaluation guidelines for systematic quantification of accuracy in watershed simulations. *Transactions of the ASABE*. 50: 3. 885-900.
- Parisooj, P., Goharnejad, H. and Moazami, S. 2018. Rainfall-Runoff Hydrologic Simulation Using Adjusted Satellite Rainfall Algorithms, a Case Study: Voshmgir Dam Basin. *Golestan. Iran-Water Resources Research* 14(3): 140-159.
- Prakash, SC. Mahesh, R. Gairola, M. Pal, PK. 2010. Estimation of Indian summer monsoon rainfall using Kalpana-1 VHRR data and its validation using rain gauge and GPCP data. *Journal of Meteorology and Atmospheric Physics* 110(1-2): 45.
- Qi, W et al. 2016. Evaluation of global fine-resolution precipitation products and their uncertainty quantification in ensemble discharge simulations. *Hydrology and Earth System Sciences* 20: 903–920.
- Rahmati, A. and Masahbavani, A.R. 2019. Evaluation of the global rainfall datasets for use in physical models, Case study: Karoon Basin. *Iran- Water Resources Research* 15(1): 178-192.
- Shayeghi, A., Azizian, A. and Brocca, L. 2020. The Reliability of Reanalysis and Remotely Sensed Precipitation Products for Hydrological Simulation over the SRB, Iran. *Hydrological Sciences Journal* 65(2): 296-310.
- USACE .2017. HEC-HMS user's manual, Davis, CA. USA.
- Yong, B. et al. 2010. Hydrologic evaluation of Multisatellite Precipitation Analysis standard precipitation products in basins beyond its inclined latitude band: a case study in Laohahe basin, China. *Water Resources Research*, 46, W07542.
- gridded precipitation datasets across Iran. *Hydrological Sciences Journal*. Taylor & Francis 63(11): 1669–1688.
- Huffman, G.J. and Bolvin, D.T. 2013. TRMM and other data precipitation data set documentation. NASA. Greenbelt USA 28.
- Jamli, J.B. 2015. Validation of satellite-based PERSIANN rainfall estimates using surface-based APHRODITE data over Iran. *Journal of Earth Sci.*, 4: 150–160.
- Joyce, R.J., Janowiak, J.E., Arkin, P.A. and Xie, P. 2004. CMORPH: A method that produces global precipitation estimates from passive microwave and infrared data at high spatial and temporal resolution. *Journal of Hydrometeorology* 5(2): 487-503.
- Katiriae-Boroujerdy, P.S., Nasrollahi, N., Hsu, K. and Sorooshian, S. 2013. Evaluation of satellite-based precipitation estimation over Iran. *Journal of Arid Environments*. Elsevier Ltd 97(3): 205–219.
- Koohi, S., Azizian, A. and Brocca, L. 2019. Calibration of VIC-3L Hydrological Model using Satellite-Based Surface Soil Moisture Datasets. *Iran-Water Resources Research* 15(4): 55-67.
- Li, J., Yuan, D., Liu, J., Jiang, Y., Chen, Y., Hsu, K.L. and Sorooshian, S. 2019. Predicting floods in a large karst river basin by coupling PERSIANN-CCS QPEs with a physically based distributed hydrological model. *Journal of Hydrology and Earth System Sciences* 23(3): 1505-1532.
- Li, Z. Yang, D. and Hong, Y. 2013. Multi-scale evaluation of high-resolution multi-sensor blended global precipitation products over the Yangtze River. *Journal of Hydrology*, 500, pp.157-169.
- Moazami, S. Golian, S. Hong, Y. Sheng, C. and Kavianpour, M.R. 2016. Comprehensive evaluation of four high-resolution satellite precipitation products under diverse climate conditions in Iran. *Hydrological Sciences Journal* 61(2): 420-440.

Integration of HEC-HMS Model with the Satellite-based High Spatiotemporal Resolution Dataset for Applying in Flood Simulation

H. Alamshahi¹, A. Azizian^{2*}, L. Brocca³

Received: Apr.12, 2020

Accepted: May.19, 2020

Abstract

Flood simulation using the hydrological model requires an appropriate rainfall dataset and unfortunately, in most parts of the Iran country the spatiotemporal resolution and density of ground gauges aren't suitable. Hence, using remotely sensed high spatiotemporal resolution datasets can be useful for filling this gap. The main objective of this research is the assessment of PERSIANN-CCs hourly rainfall dataset for simulation of flood hydrograph using HEC-HMS event-based model at the Asalem river basin (ARB), Iran. Furthermore, to better evaluation of this model, three different spatial scenarios (including lumped, Thiessen and link-lumped) at 1, 3 and 6 hour time steps are used. Findings showed that using of link-lumped scenario at 3 and 6-hour time steps for simulation of flood hydrograph leads to the best results.

For example, in this case, the average values of Nash-Sutcliffe efficiency (NSE) and Correlation Coefficient (CC) values for all events are about 0.58 and 0.78 (for $\Delta t = 3$ hr) and 0.56 and 0.74 (for $\Delta t = 6$ hr), respectively. Moreover, if the main purpose of modeling is the accurate estimation of peak flow, using the second spatial scenario leads to minimum error (with the relative error ranging between 0.2 and 7.6 %) at 1 and 3 hr time steps, while the third spatial scenario(link-lumped) hasn't the required potential for simulation of peak flow. Also, combining the first spatial scenario and PERSIANN- CCs dataset is the best case for estimation of time to peak (Tp) which is very important in flood warning systems. Findings of this study indicate that in the lack of ground observations, the high spatiotemporal resolution rainfall datasets such as PERSIANN-CCs can be used for flood simulation.

Keywords: Rainfall, Runoff, Remote-Sensing, Flood, Hydrology

1- M.Sc Student, Department of Water Sciences and Engineering, Imam Khomeini International University
2- Assistant Professor, Department of Water Sciences and Engineering, Imam Khomeini International University
3- Director of Research, Hydrology Group of the Research Institute for Geo-Hydrological Protection, Perugia, Italy
(*- Corresponding Author Email: azizian@eng.ikiu.ac.ir)